

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens beslutning af 23. november 2005 om at indlede en formel undersøgelsesprocedure i statsstøttesag C 43/2005 (ex N 99/2005) — polske strandede omkostninger — annulleres. Subsidiært annulleres beslutningen for så vidt angår de af sagsøgeren indgåede elkøbsaftaler.
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren driver varme- og elkraftværker i Polen. Kommissionen vedtog ved den anfægtede beslutning at indlede en formel undersøgelsesprocedure af den angiveligt nye statsstøtte i form af elkøbsaftaler indgået mellem polske elproducenter og den statsjede netoperatør PSE (¹).

Sagsøgeren gør til støtte for sit søgsmål gældende, at Kommissionen ikke havde nogen beføjelse til at indlede en formel undersøgelsesprocedure vedrørende støtteforanstaltninger, som blev givet før Polens tiltrædelse til Den Europæiske Union, og som ikke gælder efter tiltrædelsesdatoen. Kommissionen har herved tilsidesat det alment gældende retlige princip om forbud mod tilbagevirkende gyldighed og beskyttelsen af berettigede forventninger.

Sagsøgeren gør endvidere gældende, at Kommissionen har foretaget urigtig retsanvendelse og anlagt et fejlskøn ved at betegne foranstaltningen som ny statsstøtte. Først undlod Kommissionen at vurdere foranstaltningen i lyset af de faktiske og retlige omstændigheder på tidspunktet for aftalernes indgåelse. For det andet foretog Kommissionen en mangelfuld vurdering af begrebet økonomisk fordel i henhold til artikel 87, stk. 1, EF ved at foretage en samlet vurdering af alle elkøbsaftaler i stedet for at vurdere dem individuelt. For det tredje tog Kommissionen ikke hensyn til den omstændighed, at den aftale, som sagsøgeren havde indgået, på tidspunktet, hvor medlemsstaternes elmarkeder blev åbnet for konkurrence, ikke kunne fordreje konkurrencen inden for fællesmarkedet, eftersom Polen endnu ikke var en medlemsstat. Endelig gør sagsøgeren gældende, at støtten ikke udgør ny statsstøtte, men en eksisterende støtte i henhold til såvel tiltrædelsestraktaten som retspraksis, hvorefter en støtte, som allerede findes på et marked, der er lukket for konkurrence, indtil markedets liberalisering skal anses for at være en eksisterende støtte fra tidspunktet for frigivelsen. Sagsøgeren gør endvidere gældende, at Kommissionen ikke vurderede, om den pågældende aftale stadig gjaldt efter Polens tiltrædelse.

Endelig gør sagsøgeren gældende, at den anfægtede beslutning er utilstrækkeligt begrundet, og at den udgør en tilsidesættelse af artikel 253 EF.

(¹) Statsstøtte – Polen – Statsstøttesag C 43/2005 (ex N 99/2005) – Polske strandede omkostninger – Opfordring til at fremsætte bemærkninger efter EF-traktatens artikel 88, stk. 2, (EUT 2006 C 52, s. 8).

Sag anlagt den 19. maj 2006 — MTZ Polyfilms mod Rådet

(Sag T-143/06)

(2006/C 178/63)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: MTZ Polyfilms Ltd. (Mumbai, Indien) (ved lawyer P. De Baere)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Rådets forordning (EF) nr. 366/2006 af 27. februar 2006 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af polyethylenterephthalatfolie med oprindelse i bl.a. Indien annulleres.
- Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren producerer og eksporterer polyethylenterephthalatfolie til Det Europæiske Fællesskab.

Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet for det første gjort gældende, at den anfægtede forordning er i strid med artikel 2, stk. 8, og artikel 2, stk. 9, i grundforordningen (¹). Det sagsøgende firma anfægter, at dets eksportpris til Fællesskabet ved den anfægtede forordning er blevet fastsat på grundlag af firmaets eksportpriser til tredjelande, fordi det hævdes, at der ikke kan fæstes lid til de faktiske eksportpriser til Fællesskabet som følge af minimumspriser for import.

Ifølge sagsøgeren kan der fæstes lid til eksportpriserne i den forstand, hvori dette udtryk er anvendt i artikel 2, stk. 9, i grundforordningen. Sagsøgeren gør endvidere gældende, at den anvendte fremgangsmåde ikke er forenelig med grundforordningen, der opregner de fremgangsmåder, der kan anvendes ved fastlæggelsen af en eksportpris. Sagsøgeren gør gældende, at artikel 2, stk. 8, og artikel 2, stk. 9, i grundforordningen også finder anvendelse på undersøgelser, således som den i denne sag anfægtede procedure, uanset om der forelå pristilsagn.

For det andet påberåber sagsøgeren sig tilsidesættelse af aftalen om anvendelse af artikel VI i GATT 1994⁽²⁾. Ifølge sagsøgeren kan der fæstes lid til dennes eksportpris i den forstand, hvori dette udtryk er anvendt i artikel 2, stk. 1, og artikel 2, stk. 3, i denne aftale. Sagsøgeren anfører endvidere, at den anvendte fremgangsmåde er uforenelig med artikel 2, stk. 1, artikel 2, stk. 3, og artikel 11 i aftalen. Sagsøgeren anfører endelig, at artikel 2, stk. 1, og artikel 2, stk. 3, i aftalen ligeledes finder anvendelse på undersøgelser, der foretages i henhold til artikel 11 i aftalen, således som den delvise foreløbige undersøgelse i denne sag.

Endelig gør sagsøgeren gældende, at der ikke foreligger noget retsgrundlag for den fremgangsmåde, der blev anvendt ved fastlæggelsen af sagsøgerens eksportpris til Fællesskabet, og at der er sket tilsidesættelse af retssikkerhedsprincippet, eftersom det gøres umuligt for eksporterende producenter at bestemme, hvorledes de skal handle, når der foreligger pristilsagn.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22.12.1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EFT L 56, s.1).

⁽²⁾ Aftale om anvendelsen af artikel VI i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel 1994 (WTO-GATT 1994) – antidumpingaftale (EFT L 336, s. 103).

Sag anlagt den 19. maj 2006 — En Route International mod KHIM

(Sag T-147/06)

(2006/C 178/64)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: En Route International Limited (Berkshire, Det Forenede Kongerige) (ved Rechtsanwalt W.W. Göpfert)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Sagsøgerens påstande

— Afgørelse truffet den 7. marts 2006 af Fjerde Appellammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 352/2005-4) annulleres.

— Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det EF-varemærke, der søges registreret: Ordmærket »FRESHHH« for varer i klasse 29, 30 og 32 (ansøgning nr. 3 198 165).

Undersøgerens afgørelse: Afslag på ansøgningen.

Appellammerets afgørelse: Afslag på klagen.

Søgsmålsgrunde: Det ansøgte varemærke er egnet til at blive registreret. Registreringshindringerne i artikel 7, stk. 1, litra b) og c), samt i artikel 7, stk. 2, i forordning (EF) nr. 40/94⁽¹⁾ er ikke til hinder for registrering af varemærket.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20.12.1993 om EF-varemærker (EFT 1994 L 11, s. 1).

Sag anlagt den 17. maj 2006 — Castellani mod KHIM — Markant Handels und Service (CASTELLANI)

(Sag T-149/06)

(2006/C 178/65)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Castellani SpA (Pontedera, Italien) (ved lawyers A. Di Maso og M.R. Di Maso)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appellammeret: Markant Handels und Service GmbH (Offenburg, Tyskland)

Sagsøgerens påstande

— Afgørelse truffet den 22. februar 2006 af Første Appellammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 449/2005-1) annulleres.

— Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.